

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

2. gerbdamas Ašrafo stovyklos gyventojų individualius pageidavimus, susijusius su jų ateitimi, mano, kad Ašrafo stovyklos gyventojams ir kitiems Irano pilietybę turintiems asmenims, kurie paliko Iraną dėl politinių priežasčių ir šiuo metu gyvena Irake, gali kilti didelių žmogaus teisių pažeidimų grėsmė, jeigu jie bus nesavanoriškai sugrąžinti į Iraną, ir primygtinai reikalauja negrąžinti nė vieno asmens, tiesiogiai ar per trečiąją šalį, jeigu jiems ten galėtų kilti kankinimų arba kitų rimtų žmogaus teisių pažeidimų grėsmė;
3. ragina Irako vyriausybę nutraukti stovyklos blokadą ir gerbti Ašrafo stovyklos gyventojams suteiktą saugomų asmenų teisinį statusą pagal Ženevos konvencijas ir susilaikyti nuo bet kokių veiksmų, kurie galėtų sukelti grėsmę šių gyventojų gyvybei arba saugumui, būtent užtikrinti visišką prieigą prie maisto, vandens, medicinos priežiūros paslaugų ir atsargų, kuro, šeimos narių ir tarptautinių humanitarinių organizacijų;
4. ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares kartu su Irako ir JAV vyriausybėmis, JT pabėgėlių reikalų vyriausiuoju komisaru bei Raudonojo Kryžiaus tarptautiniu komitetu ieškoti sprendimo siekiant nustatyti tinkamą ilgalaikį Ašrafo stovyklos gyventojų teisinį statusą;
5. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT pabėgėlių reikalų vyriausiuoju komisaru, Raudonojo Kryžiaus tarptautiniam komitetui, Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybei ir Irako vyriausybei bei parlamentui.

Bendrijų finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu. 2007 m. metinė ataskaita

P6_TA(2009)0315

2009 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijų finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu. 2007 m. metinė ataskaita (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo rezolucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2008 m. liepos 22 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Bendrijų finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu. 2007 m. metinė ataskaita“ (COM(2008)0475), įskaitant jos priedus (SEC(2008)2300 ir SEC(2008)2301),
- atsižvelgdamas į OLAF 2007 m. metinę veiklos ataskaitą ⁽¹⁾ ir į šios tarnybos 2008 m. birželio 19 d. antrąją ataskaitą, susijusią su Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų taikymu, taip pat į gaires, kuriomis pakeičiamas OLAF vadovas (angl. Vademecum),
- atsižvelgdamas į OLAF Priežiūros komiteto 2007 m. birželio mėn. – 2008 m. gegužės mėn. veiklos ataskaitą ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų 2007 finansinių metų biudžeto vykdymo metinę ataskaitą ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į EB sutarties 276 straipsnio 3 dalį ir 280 straipsnio 5 dalį,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ OL C 286, 2008 11 10, p. 1.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1995/2006, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą ir Regioninės plėtros komiteto ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A6-0180/2009),

Pažeidimų, apie kuriuos pranešta, mastas

1. palankiai vertina tai, kad įtrauktas tiesioginių išlaidų skyrius, tačiau pabrėžia, jog tikisi, kad šis skyrius bus toliau tobulinamas ir kitose ataskaitose bus pateikiami išsamesni duomenys;

2. dar kartą ragina, kad metinės Bendrijų finansinių interesų apsaugos ataskaitos (metinės PIF ataskaitos) atitinkamos Parlamento rezoliucijos būtų įtrauktos į Tarybos darbotvarkę, o Taryba vėliau pateiktų savo pastabas Parlamentui ir Komisijai; yra labai nusivylęs dėl to, kad Taryba iki šiol to nepadarė, nors tą padaryti ragino Parlamentas ir Komisija;

3. pažymi, kad su pažeidimais, apie kuriuos 2007 m. pranešta nuosavų išteklių, žemės ūkio išlaidų, struktūrinių veiksmų ir tiesioginių išlaidų srityse, susijusi suma iš viso sudarė 1 425 mln. eurų (palyginti su 2006 m., kuriais ši suma sudarė 1 143 mln. eurų); sumas, apie kurias 2007 m. valstybės narės pranešė Komisijai, galima išskaidyti taip:

- nuosavi ištekliai: 377 mln. eurų (2006 m. 353 mln. eurų),
- žemės ūkio išlaidos: 155 mln. eurų (2006 m. 87 mln. eurų),
- struktūriniai veiksmai: 828 mln. eurų (2006 m. 703 mln. eurų),
- pasirengimo narystei lėšos: 32 mln. eurų (2006 m. 14 mln. eurų),
- tiesioginės išlaidos: 33 mln. eurų;

4. palankiai vertina tai, kad Komisija, atsižvelgdama į praėjusių metų Parlamento pranešimą, savo ataskaitoje apibrėžė skirtumus tarp pažeidimo ir sukčiavimo; vis dėlto valstybėms narėms vis dar kyla sunkumų dėl „įtariamo sukčiavimo“ apibrėžties;

Bendrosios pastabos

5. palankiai vertina valstybių narių įdėtas pastangas, tačiau dar kartą pabrėžia, kad jos privalo užtikrinti savo finansų kontrolės priemonių tinkamumą, be to, pažymi, kaip svarbu imtis prevencinių veiksmų valstybėse narėse, kad būtų nustatyta daugiau pažeidimų dar nesumokėjus lėšų gavėjams; pabrėžia, kad valstybės narės privalo kovoti su sukčiavimu ir korupcija, o norint, jog padėtis iš tikrųjų pagerėtų, reikia imtis organizuotų pastangas;

6. pabrėžia, kad reikia labiau suderinti informacijos rinkimo ir naudojimo metodus, siekiant sukurti standartizuotą sistemą, kuri sudarytų sąlygas veiksmingiau vertinti sukčiavimo riziką įgyvendinant sustiprintos prevencijos strategiją;

⁽¹⁾ OL L 390, 2006 12 30, p. 1.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

7. džiaugiasi tuo, kad kai kurios valstybės narės teikia deklaracijas apie nacionaliniu lygiu valdomus Europos fondus; ragina kitas valstybes nares įgyvendinti panašias iniciatyvas, o Komisiją – dėti visas pastangas siekiant užtikrinti, kad tokios nacionalinės valdymo deklaracijos būtų teikiamos visoje Europos Sąjungoje;

Nuosavi ištekliai

8. pažymi, kad su pažeidimais susijusi nustatyta suma padidėjo 6 %; kaip ir praėjusiais metais, daugiausia pažeidimų būta televizorių ir cigarečių sektoriuose;

9. apgailestauja, kad delsiama priimti pasiūlymą dėl reglamento dėl tarpusavio administracinės pagalbos siekiant apsaugoti Europos bendrijos finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitokios neteisėtos veiklos (COM(2006)0473), todėl skubiai ragina Tarybą priimti šį reglamentą;

10. pritaria tam, kad Komisija, pateikusi komunikatą dėl būtinybės kurti suderintą kovos su mokesčiniu sukčiavimu gerinimo strategiją (COM(2006)0254), priėmė komunikatą dėl suderintos strategijos kovai su sukčiavimu PVM srityje Europos Sąjungoje gerinti (COM(2007)0758), ir ypač dėmesingai stebi Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (COM(2009)0028) bei Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos direktyvos dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje (COM(2009)0029);

11. primygtinai teigia, kad, norint iš esmės pagerinti bendradarbiavimą kovojant su sukčiavimu PVM srityje, reikia naujo politinio postūmio;

12. apgailestauja dėl to, jog kadangi OLAF neturi prieigos prie duomenų, kuriais valstybės narės keičiasi pagal 2003 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1798/2003 dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje⁽¹⁾, turinio, ji negali suteikti papildomos naudos tiriant sukčiavimą PVM srityje, užkertant jam kelią ir padedant valstybėms narėms vykdyti kovos su sukčiavimu operacijas; atsižvelgdamas į tai, apgailestauja, kad 2007 m. OLAF netyrė jokio su sukčiavimu PVM srityje susijusio atvejo;

13. primena valstybėms narėms apie didelį tarptautinio sukčiavimo PVM srityje atvejų skaičių;

14. apgailestauja dėl to, kad padaugėjo sukčiavimo dėl produktų kilmės atvejų, susijusių ne tik su lengvatine tarifų tvarka, bet ir su GATT tarifų kvotomis;

15. ragina Komisiją konkrečiai įvertinti sukčiavimo galimybes, kalbant apie kiekvieną produktą ir valstybę, taip pat atsižvelgti į galimybę atlikti sistemingą, tikslingą ir, jei reikia, nuolatinę patikrą tiek kilmės, tiek vartojimo valstybėse, skiriant didžiausią dėmesį „karuseliniam“ sukčiavimui;

Žemės ūkio išlaidos

16. primena, kad nuo 2007 m. sausio 1 d. valstybės narės privalo informuoti Komisiją apie pažeidimus, susijusius su daugiau nei 10 000 eurų (ši riba nustatyta pagal 2006 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1848/2006 dėl su bendrosios žemės ūkio politikos finansavimu susijusių pažeidimų ir neteisėtingai sumokėtų sumų susigrąžinimo bei šios srities informacinės sistemos⁽²⁾); pastebi, kad pažeidimų, apie kuriuos pranešta, skaičius sumažėjo 53 % (1 548 atvejai, palyginti su 3 294 atvejais 2006 m.); pažymi, kad šį palyginti nedidelį pažeidimų skaičių galima paaiškinti tuo, jog nustatyta aukštesnė pažeidimų, apie kuriuos pranešama, riba;

⁽¹⁾ OL L 264, 2003 10 15, p. 1.

⁽²⁾ OL L 355, 2006 12 15, p. 56.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

17. pažymi, kad nustatytų pažeidimų mastas padidėjo 44 %, o tai iš dalies susiję su didelėmis finansinėmis pasekmėmis, kurios kilo arba kurios buvo nustatytos ankstesniais metais, bet apie kuriuos pranešta tik 2007 m.; pažymi, kad didžiausias poveikis buvo daromas pieno ir jo produktų, vaisių ir daržovių, cukraus, kaimo plėtros, jautienos ir veršienos sektoriuose;

18. pažymi, kad pieno, vaisių ir daržovių, cukraus ir kaimo plėtros sektoriuose pažeidimai skaičiuojant juos kartu sudarė apytikriai 77 % visų pažeidimų, o susiję vien su kaimo plėtra - apytiksliai 38 % visų pažeidimų, apie kuriuos pranešama; toliau pažymi, kad kaimo plėtros sektoriuje didžiausia pažeidimų, apie kuriuos pranešama, suma susijusi su miškininkystės paramos priemone, o didžiausias pažeidimų, apie kuriuos pranešama, skaičius susijęs su agrarinės aplinkosaugos paramos priemone; todėl prašo OLAF kitoje metinėje ataskaitoje skirti ypatingą dėmesį pažeidimams, darantiems poveikį kaimo plėtrai;

19. pažymi, kad labai skiriasi pareigos teikti pranešimus, ypač kiek tai susiję su jų teikimu laiku, vykdymo laipsnis įvairiose valstybėse narėse; apgailestauja dėl to, kad Austrijos ir Švedijos atveju laikotarpis, trunkantis nuo pažeidimų nustatymo iki pranešimo apie juos, daug ilgesnis už vidutinį (1–2 metai) ir siekia, atitinkamai, 3–4 metus ir 2–3 metus;

20. pritaria minėtosios Europos Audito Rūmų (EAR) ataskaitos 5.20 punkte pateiktam teiginiui, kad integruota administravimo ir kontrolės sistema (IAKS) ir toliau efektyviai veikia bei padeda mažinti su netinkamomis išlaidomis susijusią riziką, jei ji deramai taikoma ir į sistemą įvedami teisingi ir patikimi duomenys; ragina taikyti šią sistemą naujose srityse, kuriose ji šiuo metu netaikoma; vis dėlto pažymi, kad reikėtų didinti pagal minėtąją sistemą atliekamų patikrinimų skaičių ir gerinti kokybę, siekiant dar sustiprinti atgrasirimą nuo sukčiavimo;

21. ragina Komisiją priimti ryžtingą politinį sprendimą, jei Graikijos institucijos nesilaikytų terminų, nustatytų veiksmų plane dėl naujos veiksmingos žemės sklypų identifikavimo sistemos - geografinės informacijos sistemos sukūrimo;

22. dar kartą ragina Komisiją kitoje metinėje ataskaitoje įvertinti su išmokomis ūkininkams susijusių kontrolės sistemų veiksmingumą ir skaidrumą;

Struktūriniai veiksmai

23. pritaria paprastesnėms ir aiškesnėms taisyklėms, numatytoms Tarybos reglamente (EB) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ ir jį įgyvendinančiame Komisijos reglamente (EB) Nr. 1828/2006 ⁽²⁾; vis dėlto reiškia susirūpinimą dėl minėtosios EAR ataskaitos 6.31 punkte pateikto teiginio, kad valstybių narių valdymo ir kontrolės sistemos bei Komisijos vykdoma šių priemonių priežiūra veiksmingos tik iš dalies;

24. pripažįsta, kad daugelyje valstybių narių esama pažeidimų ir net sukčiavimo atvejų naudojant ES lėšas; pažymi, kad 2007 m. valstybės narės pranešė apie 3 832 pažeidimus (19,2 % daugiau nei 2006 m.), bendra su pažeidimais susijusi suma 2007 m. siekė apie 828 mln. eurų (kiek mažiau nei 1,83 % išipareigojimų asignavimų), įtariamo sukčiavimo atvejai sudarė 12–15 % visų pažeidimų, apie kuriuos pranešta 2007 m., o bendra su pažeidimais susijusi suma Europos regioninės plėtros fonde, palyginti su 2006 m., padidėjo 48 %;

25. pabrėžia, kad svarbus 2008 m. vasario 19 d. Komisijos priimtas veiksmų planas, pagal kurį siekiama stiprinti struktūrinių veiksmų priežiūrą ir bendrą valdymą, taip pat mažinti klaidų, kurių esama iš valstybių narių gaunamuose prašymuose dėl išmokų, skaičių; yra įsitikinęs, kad šis naujas veiksmų planas labai pagerins padėtį, be kita ko, padės valstybėms narėms didinti jų galimybes patikrinti, ar projektas atitinka lėšų skyrimo reikalavimus; pažymi, kad pirmojoje šio plano įgyvendinimo pažangos ataskaitoje pateikti tam tikri pradiniai teigiami rezultatai;

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo (OL L 210, 2006 7 31, p. 25).

⁽²⁾ OL L 371, 2006 12 27, p. 1.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

26. remia Komisijos poziciją, kad, pastebėjus rimtų pažeidimų, reikia imtis taisomųjų veiksmų, įskaitant išmokų sustabdymą ir nepagrįstai ar klaidingai išmokėtų lėšų susigrąžinimą; primena, kad Komisija turėtų keturis kartus per metus teikti savo veiksmų plano įgyvendinimo pažangos ataskaitą; nepaisant to, ragina Komisiją labiau stengtis padėti valstybėms narėms užkirsti kelią pažeidimams ir perduoti reikalingas žinias kompetentingoms nacionalinėms ir regionų institucijoms;

27. palankiai vertina rezultatų, pasiektų įgyvendinant beveik visus projektus, kokybę ir pabrėžia, kad, norint išvengti neigiamos įtakos struktūrinių fondų kontrolei ir tinkamam jų lėšų naudojimui, būtina aiškiai atskirti šias sąvokas:

— administracinius pažeidimus, kuriuos reikia taisyti,

— sukčiavimą (t. y. 0,16 % Komisijos mokėjimų, atliktų 2000–2007 m.), už kurį reikia bausti;

28. pripažįsta, kad kilo didelių sunkumų panaudojant struktūrinių fondų lėšas, ypač naujosiose valstybėse narėse, nes jos turi laikytis griežtų ir dažnai sudėtingų reikalavimų, norėdamos panaudoti šias lėšas; todėl palankiai vertina šių valstybių narių dedamas pastangas pagerinti įgyvendinimo gebėjimus ir ragina jas daryti tai aktyviau, kad būtų galima per priimtina laikotarpį pasiekti akivaizdžių rezultatų;

29. ragina Komisiją atsižvelgti į administravimo išlaidas, kurių patiria valstybių narių nacionalinės, regionų ir vietos administravimo įstaigos, dažnai privalančios laikytis sudėtingų ir su didelėmis išlaidomis susijusių reikalavimų, taikomų stebint ir tikrinant bendrai finansuojamus projektus;

30. šiuo tikslu ragina Komisiją ir valstybes nares dirbti nuosekliai ir teikti patarimus, kaip būtų galima išvengti pažeidimų, administravimo klaidų ir neveikimo;

31. ragina Komisiją dar labiau supaprastinti struktūrinių fondų programų valdymo ir kontrolės procedūras, nes pastarosios lėmė dalį pažeidimų, kuriuos tam tikros valstybės narės padarė įgyvendindamos minėtąsias programas;

32. yra pasibaisėjęs tuo, kad net ir praėjus daugybei metų valstybėms narėms trūksta drausmės teikiant pranešimus; mano esant nepriimtina, kad šešios valstybės narės ⁽¹⁾ iki šiol netaiko elektroninio pranešimų teikimo būdo, 14 ⁽²⁾ – nesilaiko pranešimų teikimo terminų, o kai kurios ⁽³⁾ – visiškai nesuklasifikavo pažeidimų, apie kuriuos pranešė; ragina Komisiją rasti veiksmingų sprendimų, kaip pagerinti padėtį, be to, kad pradedama išpareigojimų neįvykdymo procedūra, taip pat ragina Komisiją rimtai apsvarstyti galimybę sukurti veiksmingą finansinių sankcijų sistemą, kuri būtų įtraukta į būsimus reglamentus, ir sistemingai ją taikyti;

33. pažymi, kad pažeidimų klasifikavimas (nurodant, ar tai yra įtariamo sukčiavimo atvejis, ar ne) yra vienas iš tobulintinų valstybių narių atskaitomybės aspektų, turint mintyje tai, jog kai kurios valstybės narės iki šiol niekaip neklasifikavo pažeidimų, o kitos valstybės narės sugebėjo suklasifikuoti tik nedidelę pažeidimų, apie kuriuos pranešė, dalį;

34. primygtinai ragina valstybes nares, kurios dar nepradėjo naudoti elektroninių kovos su sukčiavimu informacinių sistemų modulių (angl. AFIS/ECR), sudarančių sąlygas siųsti pranešimus elektroniniu būdu, nedelsiant pradėti juos naudoti siekiant iki 2009 m. pabaigos pagerinti informacijos kokybę ir pateikti ją laiku; pažymi, kad Komisija kuria naują pranešimų teikimo internetu sistemą – pažeidimų valdymo sistemą (PVS), kuri turi būti pradėta taikyti nuo 2009 m. vasaros ir, kaip tikimasi, pagerins pranešimų teikimo drausmę;

⁽¹⁾ Prancūzija, Airija, Švedija, Ispanija, Latvija ir Liuksemburgas; nuo 2008 m. lapkričio mėn. padėtis pagerėjo, Vokietija ir Estija naudoja elektronines laikmenas ir nesiunčia pranešimų popieriuje.

⁽²⁾ Kalbant apie pranešimų teikimą laiku, ypač daug problemų kyla Ispanijai, Prancūzija ir Nyderlandams.

⁽³⁾ Ispanija, Prancūzija, Airija ir Liuksemburgas.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

35. pritaria nuostatai, kad reikia labiau stengtis vienodinti pranešimo apie pažeidimus būdus, ypač turint mintyje Sanglaudos fondą;

36. apgailestauja dėl to, kad, nors pagal 2007–2013 m. struktūrinių fondų įgyvendinimo taisykles (Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1828/2006) valdančiosios institucijos turi paskelbti visų įgyvendinant ES sanglaudos politiką atliktų mokėjimų gavėjus, Komisijos interneto svetainėje pateikiama duomenų bazė yra neišsami; todėl ragina Komisiją kartu su valstybėmis narėmis pagreitinti informacijos srautą, siekiant, kad naudojama duomenų bazė būtų veiksmingesnė ir skaidresnė; be to, ragina valstybes nares ir Komisiją šią skaidrumo pareigą įvykdyti visiškai ir laiku, t. y. iki 2009 m. birželio mėn. – termino, kuris nustatytas 2008 m. vasario 19 d. Parlamento rezoliucijoje dėl skaidrumo finansų srityje ⁽¹⁾;

37. pritaria tam, kad, siūlant peržiūrėti 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽²⁾, valstybėms narėms būtų keliamas reikalavimas nuolat informuoti OLAF apie bylą, kurias perdavė ši tarnyba, tolesnę eigą; pažymi, kad tai galėtų padidinti pranešimų teikimo drausmę, susijusią su nacionalinių teismų sprendimais dėl nesąžiningo struktūrinių fondų lėšų naudojimo;

Pasirengimo narystei lėšos

38. ragina atkreipti dėmesį į tai, kad nors ir sumažėjo pažeidimų skaičius, finansinis jų poveikis išaugo 2,2 karto, o įtariamo sukčiavimo finansinis poveikis padidėjo tris kartus, daugiausia dėl reikalavimų neatitinkančių išlaidų;

39. pažymi, kad Komisija paskelbė keletą išsamių ir nuodugnių ataskaitų, kuriose kritiškai įvertinta Bulgarijos ir Rumunijos pažanga, padaryta teismų reformos ir kovos su korupcija srityse taikant bendradarbiavimo ir patikros priemones, o taip pat paskelbė Bendrijos lėšų valdymo Bulgarijoje ataskaitą, kurioje dėmesys atkreipiamas į tai, kad reikia nuolatinio politinio ryžto ir įgyvendinimo vietoje, jei tikimasi visiškai pasiekti stojant nustatytus tikslus; be to, pažymi, kad, kalbant apie Bulgariją, dėl tikrinant ir atliekant auditą rastų pažeidimų Komisija visiškai sustabdė dalies ES lėšų skyrimą pagal „Phare“ programą; todėl ragina šias valstybes nares skubiai imtis veiksmų, siekiant įgyvendinti minėtose ataskaitose siūlomas konkrečias tolesnes priemones; remia pastangas, kurių šios valstybės narės jau ėmėsi, ir ragina jas imtis visų būtinų su tuo susijusių priemonių;

40. reiškia abejones dėl to, kad, OLAF duomenimis, 2007 m. vykdant ISPA programą nebūta įtariamo sukčiavimo atvejų; pažymi, kad 2007 m. Kipras ir Lietuva nepranešė nė apie vieną atvejį;

41. pabrėžia, kad vis dar kyla problemų dėl to, jog pateikiama informacija yra nepakankamai kokybiška; pažymi, kad mažiausiai patikima yra Bulgarijos ir Rumunijos teikiama informacija; vis dėlto santykinai nepatikimiausi yra Vengrijos teikiami pranešimai; pažymi, kad taip pat kyla problemų dėl reikalavimo teikti pranešimus laiku, ypač problemų kyla keturioms valstybėms narėms bei vienai valstybei kandidatėi ⁽³⁾;

42. kadangi kyla didelių problemų, susijusių su teikiamos informacijos patikimumu ir apskritai reikalavimų laikymusi tam tikrose iš 12 naujųjų valstybių narių (t. y. valstybės narės, įstojusios į Europos Sąjungą 2004 m. ir 2007 m.), o tai reiškia, kad arba paramą gaunančioje valstybėje taikoma pranešimų teikimo sistema administraciniu požiūriu yra labai tvirta, arba labai silpna, ir mano, kad kils panašių problemų, susijusių su struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo lėšų panaudojimu; taigi ragina atitinkamas valstybes nares bendradarbiauti su Komisija siekiant rasti būdų, kaip pagerinti šią padėtį;

Tiesioginės išlaidos

43. pažymi, kad vis daugiau pažeidimų ir sukčiavimo atvejų pasitaiko išorės pagalbos srityje;

⁽¹⁾ Priimti tekstai. P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

⁽³⁾ Pranešimų teikimo terminų nesilaikė Kroatija, Vengrija, Slovakija, Bulgarija ir Lenkija.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

44. reiškia susirūpinimą dėl metinėje OLAF veiklos ataskaitoje pateikiamų išvadų, kad išorės pagalbos srityje OLAF tyrėjai dažnai susiduria su organizuotam sukčiavimui būdingais veiklos būdais, kadangi įvairios paramą teikiančios tarptautinės organizacijos netinkamai koordinuoja veiklą;

45. ragina Komisiją atkreipti dėmesį į dvigubo projektų finansavimo problemą; visų pirma ragina Komisiją sudarant ar keičiant susitarimus dėl projektų valdymo ir įgyvendinimo, už kuriuos atsakingos tarptautinės organizacijos, nuolat siųsti EAR ir Komisijos vidaus auditoriui visas su tuo susijusias vidaus ir išorės audito ataskaitas, kaip naudojamos Bendrijos lėšos;

Susigrąžintos lėšos

46. apgailestauja dėl to, kad vis dar mažai susigrąžinama lėšų, ypač sektoriuose, kuriuose už susigrąžinimą atsakingos valstybės narės; pažymi, kad, remiantis OLAF ataskaita, vis dar nesusigrąžinta apie 3,75 mlrd. eurų;

47. pritaria tam, kad susigrąžintos lėšos liktų toje pačioje biudžeto eilutėje, pagal kurią buvo nepagrįstai išmokėtos;

48. pritaria tam, kad bus viešai prieinama nauja centrinė duomenų bazė, kurioje bus nurodomi Bendrijos lėšų gavę asmenys, nebegalintys gauti paramos dėl to, kad sukčiavo⁽¹⁾; pažymi, kad ši duomenų bazė pradėjo veikti nuo 2009 m. sausio 1 d., ir prašo Komisijos iki 2010 m. pradžios pateikti vertinimo ataskaitą;

49. pažymi, kad reikalinga greitesnė ir tinkamesnė lėšų susigrąžinimo procedūra; taigi dar kartą ragina Komisiją į būsimus teisės aktus bendro valdymo srityje įtraukti privalomąsias atsargumo nuostatas, siekiant, kad neteisėtai išmokėtos lėšos būtų susigrąžintos taikant susigrąžinimo procedūrą;

50. ragina Komisiją išnagrinėti galimybę pradėti taikyti apsaugos sistemą, pvz., tokią, kurią taikant tam tikra suma būtų įrašoma į rezervą arba atidedama siekiant paspartinti likusių sumų susigrąžinimą;

OLAF santykiai su Europolu ir Eurojustu

51. pažymi esą patenkintas, kad Eurojustas ir OLAF 2008 m. rugsėjo 24 d. pasirašė Praktinį susitarimą dėl Eurojusto ir OLAF bendradarbiavimo tvarkos⁽²⁾, kuriame pateikiama glaudaus aktyvesnio bendradarbiavimo tvarka, taip pat keitimosi bendraisiais ir asmens duomenimis nuostatos; pritaria tam, kad sudarytas panašus susitarimas su Europolu;

52. mano, kad nepaprastai svarbu sukurti tvirtą bendros su Eurojusto ir Europolu operatyvinės ir tiriamosios veiklos pagrindą, pvz., sukurti bendrą operatyvinės veiklos ir tyrimų grupę, nes tai tikrai suteiktų papildomos naudos kovojant su sukčiavimu;

53. taip pat pažymi, kad reikėtų patikslinti minėtų tarnybų kompetencijos sritis, kurios šiuo metu persidengia;

OLAF bendradarbiavimas su valstybėmis narėmis

54. pritaria pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (COM(2006)0244), pagrindiniam tikslui – didinti OLAF savarankiškumą; vis dėlto primena, kad svarbu susieti OLAF, Komisijos tarnybų ir valstybių narių institucijų darbą ir rezultatus pasinaudojant veiksmingais ryšių kanalais, kad būtų išvengta dvigubo darbo ir informacijos stygio;

⁽¹⁾ OL L 344, 2008 12 20, p. 12.

⁽²⁾ OL C 314, 2008 12 9, p. 3.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

55. pažymi, kad OLAF yra vienintelė tarnyba, turinti visus įgaliojimus vykdyti tyrimus kovojant su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, kenkiančia bendrajam ES biudžetui, bei užkirsti tam kelią; taigi pabrėžia, kad OLAF tyrimų funkciją reikėtų toliau plėsti, ypač turint minty struktūrinių fondų ir išorės pagalbos sektorius, kuriuose pranešama apie didžiausią pažeidimų skaičių;

56. pažymi, kad nuo 2003 m. nuolat daugėjo vadinamųjų „tęsimų bylų“, o 2007 m. OLAF bylos daugiausia buvo baigtos susigražinus lėšas arba pateikus rekomendacijas bylose imtis teisminių veiksmų; daro išvadą, kad tai įrodo, jog OLAF tyrimų rezultatai naudingi valstybėms narėms ir ES institucijoms;

57. pažymi, kad OLAF rekomendacijos yra neprivalomos, todėl nacionalinės institucijos savarankiškai priima atitinkamus sprendimus ir taiko sankcijas; mano, kad jei būtų įsteigta Europos prokuroro institucija, tai padėtų įveikti su tarpvalstybinėmis bylų pobūdžiu susijusius sunkumus;

58. pabrėžia, kad būtina tobulinti teisės aktus, nes sukčiavimo, įtariamo sukčiavimo ir kitų pažeidimų apibrėžtys išdėstyti įvairiuose teisės aktuose, nors Parlamentas ne kartą ragino išdėstyti kovos su sukčiavimu taisyklės naują redakciją;

59. pažymi, kad valstybės narės, taikydamos 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 4 ir 5 straipsnių nuostatas, susiduria su kvalifikavimo problemomis⁽¹⁾; mano, kad, esant galimybių įvairiai traktuoti nuostatas, nacionaliniai teismai turėtų kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą;

60. pritaria, kad paskelbta minėta antroji OLAF parengta ataskaita apie vietoj atliekamus tikrinimus ir inspektavimus, kurioje pateikiama gera patirtis kiekvienu kontrolės etapu, taip pat pritaria tam, kad paskelbtas naujas OLAF vadovo (angl. Vademecum) variantas (gairės); prašo Komisijos iki 2009 m. rugsėjo mėn. atsiųsti atsakingam Parlamento komitetui atnaujintą išsamų OLAF vadovo variantą;

61. pritaria tam, kad reikia aiškesnių nuostatų dėl kompetentingų institucijų procedūrų ir privalomųjų terminų teikiant reikalingą paramą ir apskritai daugiau privalomų nuostatų dėl bendradarbiavimo, pagal kurias būtų nustatoma paramą teikianti kompetentinga institucija; primygtinai teigia, kad sprendžiant minėtą problemą naudinga 2008 m. lapkričio 20 d. Parlamento pozicija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų⁽²⁾;

62. ragina Komisiją imtis atitinkamų priemonių (be kita ko, taikyti išipareigojimų neįvykdymo procedūrą) valstybių narių, kurios nepadedą Komisijos tarnyboms vykdyti vietoje atliekamo tyrimo, numatyto 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų⁽³⁾, atžvilgiu;

63. pažymi, kad nors bylose dažnai imamasi tolesnių teisminių veiksmų, OLAF surinktų įrodymų leisti numas nacionaliniuose teismuose labai ribotas, taigi siektina, kad teisminės institucijos labiau remtų OLAF tyrimų veiklą; be to, mano, kad reikėtų informuoti Eurojustą, kai informacija ar galutinės bylų ataskaitos perduodamos teisminėms institucijoms, jei ši informacija ar ataskaitos susijusios su sunkiu tarptautiniu nusikalstamumu ir dviem ar daugiau valstybių narių;

64. primena Komisijai apie Parlamento prašymą į 2008 m. finansinių interesų apsaugos ataskaitą įtraukti valstybių narių institucijų, dalyvaujančių kovoje su pažeidimais, analizę;

65. apgailestauja, kad valstybės narės nepakankamai informuoja apie veiksmus, kurių imamasi po to, kai OLAF perduoda informaciją ar galutines bylų ataskaitas; ragina valstybes nares užtikrinti, kad jų kompetentingos institucijos perduotų OLAF pranešimą apie pažeidimą, padarytą imantis veiksmų po to, kai OLAF pateikė joms informaciją ar rekomendacijas;

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

66. pažymi, kad nacionalinės audito institucijos turi didelius įgaliojimus atlikti ES lėšų auditą ir yra pirmasis nacionalinių institucijų, atliekančių prokuratūros funkcijas, ir ES institucijų informacijos šaltinis; todėl mano, kad maksimaliai pagerinus audito institucijų, nacionalinių prokuratūros funkcijas atliekančių institucijų bei OLAF bendradarbiavimą, o taip pat informacijos srautą tarp jų būtų dar labiau sustiprinta Bendrijos finansinių interesų apsauga;

67. pažymi, kad, remiantis pirmiau minėta 2008 m. lapkričio 20 d. Parlamento pozicija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų, valstybės narės turi nuolat informuoti OLAF apie bylą, kurias joms perdavė ši tarnyba, tolesnę eigą, taigi prašo OLAF kitoje savo metinėje ataskaitoje pateikti informacijos šiuo klausimu;

68. pažymi, kad valstybėse narėse, kurios į ES įstojo po 2004 m., veikiančios OLAF kovos su sukčiavimu koordinavimo tarnybos yra labai svarbūs OLAF informacijos ir ryšių punktai; vis dėlto pažymi, kad kol šios tarnybos nebus nepriklausomos nuo nacionalinių administracijų, papildoma jų funkcinė nauda bus minimali (ypač turint mintyje pranešimą Komisijai apie pažeidimus); todėl ragina Komisiją pateikti kompetentingam Parlamento komitetui pasiūlymą, kaip užtikrinti, kad minėtų tarnybų veikla būtų prasmingesnė, taip pat mano, jog būtina gerinti bendradarbiavimą su valstybėmis kandidatėmis;

Tabakas. Susitarimas su „Philip Morris“

69. apgailestauja, kad Komisija nepateikė išsamaus pranešimo dėl tolesnių veiksmų, po to kai buvo pateikta 2007 m. spalio 11 d. Parlamento rezoliucija dėl Bendrijos, valstybių narių ir koncerno „Philip Morris“ susitarimo dėl kovos cigarečių kontrabanda poveikio ir tolesnio tyrimo komiteto rekomendacijų dėl Bendrijos tranzito sistemos svarstymo ⁽¹⁾, visų pirma atsižvelgiant į rezoliucijos 49 punktą, kuriame Komisijos aiškiai prašoma paskelbti šį pranešimą iki 2008 m. pabaigos; tikisi, kad Komisija pateiks minėtąjį pranešimą iki 2007 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros pabaigos;

70. negali pritarti tam, kad tuomet, kai pagal susitarimus su koncernu „Philip Morris“ ir bendrove „Japan Tobacco“ Bendrija gavo 1,65 mlrd. JAV dolerių kovai su sukčiavimu, Komisija, užuot nustačiusi bendrą koncepciją, apie 90 % šios sumos kaip netikslines lėšas tiesiogiai pervedė valstybių narių finansų ministerijoms; ragina Tarybą ir Komisiją kartu su Parlamentu įsteigti trišalę darbo grupę, siekiant rasti tinkamų sprendimų, kaip protingai ir geriau naudoti šias ir panašias Sąjungos pajamas; mano esant nepriimtina, kad ekonomikos nuosmukio laikotarpiu iš baudų gautus milijardus eurų, kuriuos sumokėjo Europos konkurencijos normas pažeidusios ir Europos vartotojams pakenkusios didelės įmonės, Sąjunga naudoja ne ekonomikai skatinti ir padėti bedarbiams ir (arba) besivystančioms valstybėms, kurios nuo krizės nukentės labiausiai, o tiesiog perveda šias lėšas į nacionalinius išdus;

Organizuotas nusikalstamumas

71. palankiai vertina tai, kad paskelbtas 2008 m. lapkričio 20 d. Komisijos komunikatas dėl pajamų iš organizuoto nusikalstamumo (COM(2008)0766), kuriame aptariamas pajamų iš nusikalstamos veiklos konfiskavimas ir susigrąžinimas, taip pat pritaria Komisijai, kad konfiskacija – vienas veiksmingiausių būdų kovoti su organizuotu nusikalstamumu ir reikėtų imtis priemonių siekiant padidinti nedidelį konfiskavimo atvejų skaičių ir kuklų susigrąžintų lėšų kiekį;

72. pabrėžia, kad būtina diegti tinkamas ir veiksmingas turto išaldymo ir konfiskavimo užsienyje priemonės, taigi reikėtų svarstyti galimybę išdėstyti galiojančius ES teisės aktus nauja redakcija; pabrėžia, kad reikėtų skubiai įgyvendinti Tarybos sprendimą 2007/845/TVR, siekiant užtikrinti, kad visos valstybės narės įsteigtų ar paskirtų turto susigrąžinimo tarnybas;

73. dar kartą ragina Komisiją pateikti Parlamentui sistemos ar sistemų, kurias organizuoto nusikalstamumo grupės taiko norėdamos pakenkti Bendrijos finansiniams interesams, išsamią analizę; mano, kad šiuo požiūriu naudingas Europolo atliekamas organizuoto nusikalstamumo grėsmės vertinimas, tačiau jo nepakanka;

⁽¹⁾ OL C 227 E, 2008 9 4, p. 147.

2009 m. balandžio 24 d., penktadienis

74. apgailestauja, kad 1995 m. Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ir jos 1996 m. ir 2007 m. protokolų vis dar neratifikavo Čekija, Vengrija, Malta ir Lenkija, vieno iš šių protokolų neratifikavo Estija ir Italija, o septyniose valstybėse narėse kilo problemų perkeltant nuostatas į nacionalinę teisę;

*

* *

75. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Teisingumo Teismui, Europos Audito Rūmams, OLAF Priežiūros komitetui ir OLAF.

Parlamentinis imunitetas Lenkijoje

P6_TA(2009)0316

2009 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl parlamentinio imuniteto Lenkijoje (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1965 m. balandžio 8 d. Protokolo dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų 9 ir 10 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl atstovų į Europos Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 12 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į 1997 m. balandžio 2 d. Lenkijos Respublikos Konstitucijos 105 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 1996 m. gegužės 9 d. Lenkijos įstatymo dėl parlamento nario ar senatoriaus įgaliojimų vykdymo 7b straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 23 d. Lenkijos įstatymo dėl Europos Parlamento rinkimų 9 ir 142 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. birželio 23 d. rezoliuciją dėl 2003 m. birželio 4 d. sprendimo dėl Europos Parlamento narių statuto priėmimo pakeitimo ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 6, 7 ir 45 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A6-0205/2009),
- A. kadangi per šią kadenciją Parlamentas ir atsakingas Teisės reikalų komitetas svarstė prašymus dėl Lenkijoje išrinktų Parlamento narių imuniteto atšaukimo ir susidūrė su tam tikrais sunkumais aiškinant teisės nuostatas, kurios gali būti taikytinos šių Parlamento narių atveju,

⁽¹⁾ OL C 133 E, 2006 6 8, p. 48.